

TOPRAK

Aylık ÜLKÜ Dergisi

SOSYALİSTLER KOMÜNİZME KARŞI DEĞİLLERDİR. ÖYLE OLSAYDI, HER FIRSATTA SOSYALİST OLDUĞUNU SÖYLEYEN C. SAİT BARLAS, GAZETE VE DERGİSİNDE UÇ MÜSECCELE YER VERMEKTEN HEM UTANIR, HEM ÇEKİNİRDİ.

27 MAYIS İNKİLÂBİ VE YERLİ MASUNLAR MOSKOVALI ŞAIR (!) NAZİM HİKMET GENE URÜDÜ.. AZGIN POLİTİKACILARIN MİLLET GÖVDESİNDE AÇTIĞI «AŞIRI PARTİCİLİK» YARASI KAPANMALIDIR.

DİN HÜRİYETİNDE AHLAK

DİN NOKTASINDAN 27 MAYIS İNKİLÂBİ

Prof. Dr. Şakir BERKİ — Zübeyir KOÇ — Nejdet SANÇAR — A. Neşet DİNÇER — Enver TUNÇALP — Prof. Dr. Orhan TUNA — Dr. M. Sadettin AYGÜN — S. Çetin — M. S. ÇEKMEGİL — F. C. Oğuz ÖCAL — H. KAPICIOĞLU — Doç. Dr. F. K. TİMURTAŞ — Kemal F. COŞKUNER — İlhan E. DARENDELİOĞLU.

Sayı: 69

1 Ağustos 1960

50 kr.

Sakit Başvekilli Menderes, Aziz Nesin için «Yazılarını beğeniyorum, gözlerimden öperim» demiş..

Dikkat edilirse, Aziz Nesin 2 aydır sabık iktidarın bu âlemi kör, herkesi sersem sanan başvekillini durmadan kötülüyor. Halbuki, Menderesin, Aziz Nesine yaptığı şu illifati ilk gününde yazmış ve hatırlatmış olsaydı, Menderesin, bütün hüsnüniyet ve vatanseverlerin gönlünden bir an önce silinmesini 3 günden sağlamış olacak ve böyle sütlün sütlün yazılara da ihtiyaç kalmayacaktı.

İzaha ne hacet, anlıyan anlasın..

Sahibi

ve

Bu sayıda yazı işlerini
filiilen idare eden

Darendelloğlu

ILHAN EGEMEN

İdarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.

6 aylık istisnasız 3 lira

Basıldığı yer :

Beyazıt Matbaası

Çıkış tarihi: 8/8/1960

Sakit Başvekil Menderes, Aziz Nesin için «Yazılarını beğeniyorum, gözlerimden öperim» demiş..

Dikkat edilirse, Aziz Nesin 2 aydır sabık iktidarın bu âlemi kör, herkesi sersem sanan başvekillini durmadan kötülüyor. Halbuki, Menderesin, Aziz Nesine yaptığı şu ilüfatı ilk gününde yazmış ve hatırlatmış olsaydı, Menderesin, bütün hüsnüniyet ve vatanseverlerin gönlünden bir an önce silinmesini » günden sağlamış olacak ve böyle sü'lün sü'lün yazılara da ihtiyaç kalmayacaktı.

İzaha ne hacet, anlıyan anlasın..

Sahibi

ve

Bu sayıda yazı işlerini
fille idare eden

—
Darendelloğlu

ILHAN EGEMEN

İdarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.

6 aylık istisnasız 3 lira

Basıldığı yer :

Beyazıt Matbaası

DİN HÜRRIYETİNDE AHLAK

Prof. Dr. Şakir BERKİ

İnsanların tarih boyunca birbirine ısınmadığı saha dindeki ayrı noktai nazar sahası olmuştur. Bu öyle bir sahadır ki değil yalnız fertleri ,milletleri hattâ aynı milletten insan zümrelerini yekdiğerine kindar kılmış, dövüştürmüş, vuruşturmuştur. Avrupanın otuz ve yüz sene harpleri, yani din kavgaları bunun tipik misalidir. Bunun önüne geçmek için Avrupa hukuk istilahları arasına lâiklik prensibi namiyle bir kelime de ilâve edilmiş ve bu surette Avrupa milletlerinin yekdiğeri ile din yüzünden savaşmasının ve Papalığın Avrupa hükümdarlarıyla uğraşmasının önüne geçilmek istenmiştir.

Lâiklik meselesi başlıbaşına bir mevzudur; fakat aslâ fertlerin ve milletlerin dinine hücum, veya bunlardan dini kaldırmak mücadelesine vesile olabilecek bir nesne değildir. Aksi olsa idi ,lâikliğin en çok üzerinde duran Fransa Anayasasında, Devletin dine yardım edeceği tasrih edilmez, ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinde bir millete mensup olsun, olmasın her şahsın dilediği dini yalnız içinde bulunduğu câmianın milli hudutları dahilinde değil, dünyanın her tarafında neşir edebilme yetkisi bütün dünya insanlarına bir hak ve hürriyet olarak ilân edilmezdi.

Bu prensip Dünya Devletlerinin Anayasalarında kabul edilerek artık hiç kimsenin dini ile veya dinsizliği ile uğraşmak ve hakaret etmek medenî ahlâksızlığının önüne geçilmek istenmiştir. Şu halde 20 nci asır hukuk medeniyetinde ve terbiyesinde müslümanlar, başka dine sahip olanları ayıplayıp hakaret mevzuu edemiyeceği gibi, başka dinden olanlar da, hiç bir ciddi sebep ve mukni delil yok iken, müslümanlarla yobaz, mürteci ilh. gibi üzücü ve can sıkıcı kelimelerle alay etmek ve mütemadiyen uğraşmak huyundan vazgeçecek, din sahipleri de dinsiz yaşamayı tercih eylemiş olanlara hakaret eylememegi vicdan ve din hürriyetinin âmir olduğu terbiye icabından sayacaklardır. İşte din hürriyetinde ahlâk en kısa bir şekilde bu suretle izah edilebilir, ve zannederiz ki, vicdan ve din hürriyetinde ahlâkın başka türlü izahı da yoktur.

Hak ve hürriyetleri kanunlara kaydetmek kâfi değildir; asıl mesele kanunlarla ilân edilmiş olan bu manevî ve hukukî mefhumların gerek halk, gerek hükümetler tarafından tam

Din Noktasından İnkılap

Zübeyir KOÇ

Bir çok arkadaşlar, bu arada kıymetli Kumandanlarım bana hemen her yerde; "Bu inkılâp Dinen (Şer'an) nasıl izah edilir? Bu husustaki fikriniz nedir?...., gibi sualler sordular. Kendilerine gereken bilgiyi verdim, memnun oldular. Fakat ben, TOPRAK okuyucularına da bir kaç söz etmeyi kendime borç bildim. Burada hemen şunu kaydedeyim ki, İslâmî neşriyat yapan dergilerimizin — maalesef — hiç birinde bu hususa ait tatmin edici yazı çıkmadı.

Her yerde söylediğim gibi sâkit ve sâbık İktidarın Dîni faaliyetleri de samimi değildi. Bunun misalleri sayılmıyacak kadar çoktur. Meselâ memleketimizde İmam Hatip Okullarına ihtiyaç vardı, açılmalıydı. Açıldılar. Fakat bu okulların sayılarının fazla olmasının doğuracağı neticeyi ya düşünmemişler veya daha doğrusu düşünmek istememişlerdi. Çok kısa zamanda 17 tane açılan bu okullarda derslerin nasıl yürütüleceği kanaatimce etraflıca düşünülmemişti. Hatta öyle ki, ilk sıralarda

bu okullar Özel Okullar Umum Müdürlüğüne bağlanmıştı. Daha sonra bu hatâ giderildive okul Orta Öğretim Umum Müdürlüğüne bağlandı. Mevcut liselerimizden bir sene fazla tahsil süresi bulunan bu okullar, şüphesiz ki memleketimiz için zarurî idi. Fakat her an yokluğu ve sıkıntısı çekilen müspet bilgili din âlimi — ki zâten okullar âlim yetiştirmez — teptan ihtiyaca cevap verecek şekilde, okulların fazla açılmasıyla elde edilemezdi. Bu iş her şeyden evvel öğretmen işine bağlıydı. Maarif Vekâleti İstanbul gibi bir yerde açılan İmam-Hatip Okuluna öğretmen bulmakta güçlük çekiyordu. Meselâ bir öğrenci İstanbuldaki okulda, Arapça dersinden tahsili müddetince 7-8 tane öğretmenin değiştiriyordu. Bu durum karşısında bir de Anadolu'da açılan okulları bir düşünün. Yedeksubayda iken Kayseri, Maraş ve diğer okullardan gelen genç arkadaşlarla yakından görüşmek ve tanışmak fırsatını buldum. Bunlar İstanbul'da oku-

Devamı 17 de

bir anlayış ve bitaraflıkla hakkının verilmesidir; yani fertlerin yukarıda kaydedildiği şekilde hareket etmek irade ve faziletini göstermesi, hükümetlerin de bu fazileti gösteremeyen fertlere ve fert zümrelerine kanunlardaki müeyyideleri tatbik ederek onları bu fazilet çıkırında yürütmeye alıştırmalarıdır.

Vicdan ve din ayrılığı sebebiyle yekdiğerine sinsi sinsi diş bileyip gıcırdatan ,bir fırsatını ve münasip esen rüzgârını kollayıp vicdan ve din sahasındaki kaanat ve meşrebi aksi istikamette olanları yere vurup kahretmek siyasetini kollayıp fertlerin vatanında medenî, hukukî ve millî ittihat bağları ve samimiyetinin teessüsüne imkân yoktur.

Dîni ve millî kardeş olunamıyorsa, hukukun adalet ve müsavat ile tanıdığı esasların hakkını vererek medenî kardeşler gibi yaşamak şeref ve bahtiyarlığın yükselmeye gayret gösterilmesi, tabii hukuk ve hürriyet terbiyesinin direktifi icabındır.

Şakir BERKİ

Aşırı Particilik

Yazan : NEJDET SANÇAR

Milli varlığımızı tehdit eden çeşitli fikir hareketleri, "Türkiye gerçeği,"ni bilenlerin malûmudur. Bunların bir kısmının tehlikelilik derecesi az çok bilinmektedir denilebilir. Fakat bazıları, hattâ aydın geçinenler tarafından bile lâıkiyle kavranmış değildir. Tehlikelilik derecesi bilinmeyenler arasında "aşırı particilik," de vardır.

Aşırı particilik, Türk milletinin başına yakın yıllarda sarılmış belâlardandır. Aslında normal bir cemiyet meselesi olan particiliği, Türkiye için bir büyük belâ haline getirenler azgın politikacılarıdır.

Azgın politikacı için, hayatta tek mesele kendi siyasî çıkarıdır. Bunun dışındaki her şeyi kendi çıkarı için bir vasıta saydığı içindir ki azgın politikacının bu yolda yapmıyacağı şey yoktur. Azgın politikacı, iktidarda ise, onu elinden kaçırmamak için vatani harcıyabilir. İktidarda değilse, onu eline geçirebilmek için milleti birbirine kırdırmaktan ve kardeş kanı akıtmaktan bile çekinmez.

Azgın politikacıların milletimizin başına sardıkları aşırı particilik belâsının ne büyük bir felâket olduğunu, bilhassa yakın yıllarda, korkunç misalleriyle hep gördük. İktidar hırsıyla yapı tutuşan bir avuç gözü dönmüş politikacı, şahsî menfaatleri için, Türk milletini iki düşman saf haline getirmekten bile çekinmediler. İşte bunun neticesidir ki, aynı soyun çocukları, tapınakları ile kahvelerini ayıracak ve birbirlerinden kız alıp vermeyecek hallere getiril diler.

"Oğuz Han,"ın bugünkü torunlarını, tarihin barışmaz düşmanları gibi iki ayrı safa ayıran "aşırı particilik", Türkiyemizden ilk elde kovulacak belâlardandır. Türk milletini bu büyük felâketten kurtarmanın ilk çaresi ise, onu — bir müddet —

azgın politikacıların ihtiraslarına hedef etmemektir. Bu da, hiç değilse birkaç yıl, milletimizi parti dalaverelerinden uzak tutmakla sağlanabilir.

Şahsî çıkar temeline dayanan aşırı particilik, yıllardır, Türk milletini, siyaset dalaverelerinden başka bir şey düşünemez bir hâle getirmişti. Bu korkunç ruh henüz bütün canlılığı ile yaşamaktadır. Yakın bir gelecekte parti çalışmalarına izin verildiği takdirde, yıllar boyu ekilen tohumlar, Türkiyemizi yine büyük bir felâketin kucağına atabilir.

Azgın politikacıların ihtiraslarının, millet gövdesinde açtığı "aşırı particilik," yarısının kapanması bir zaman meselesidir. Bu zaman da bütün milletin inandığı Türk silâhlı kuvvetlerinin içinden çıkmış temsilcilerin bugünkü adalet, ilim ve mantık temellerine dayanan inarelerinin bir müddet daha devamı ile mümkündür. Türk milletini felâketten kurtarmak için hayatlarını tehlikeye atmaktan çekinmeyen insanlardan, çok çetin ve yorucu olduğu muhakkak olan bugünkü vazifelerinde bir müddet daha kalmalarını istemek yersiz değildir. Çünkü milli menfaat bunu gerektirmektedir. Çünkü milli menfaat, bazıların sandığı ve milleti de inandırmaya çalıştığı gibi bir küçük zümrenin değil, bütün Türk milletinin menfaatidir. Türk milleti, azgın particilerin kanına akıtacağı kin zehirini içinden atmadıkça da tehlike bitmiş sayılamaz.

Bunun içindir ki Millî Birlik Komitesi yurdumuzda aşırı particiliğin yok ettiği milli birlik ruhu yeniden meydana gelinceye kadar vazifesine devam etmek zorundadır. Türkiyemizin büyük menfaati, milletimizin her şeyi olan Türk ordusunun şurlu ve fedakâr temsilcilerinden bunu istemektedir.

Zulmetin yüzüne indi bir şamar;
 Parladı ufkunda al Türkiye'nin!
 Yayıldı bir sıcak kan, damar - damar;
 Açtı üzerinde gül Türkiye'nin!
 Kırılmıştı sazlar, susmuştu ozan;
 Millet için - için ağlıyordu kan;
 Arılar dağılmış bomboştu kovan;
 Şimdi dağı-taşı bal Türkiye'nin!
 Dindi al bayrağın kanlı göz yaşı;
 Şimdi dik Türklüğün eğilen başı;
 Sevindi insanı; toprağı taşı,
 Aldı bambaşka bir hal Türkiye'nin!
 Elele gençlikle, milletle asker,
 Yarattı bir daha ölmeyen bir eser!..

Hürriyet, kardeşlik rüzgârı eser
 Esemeyiz başka bir yol Türkiye'de!
 İnkılâp, Türklüğün damarında kan;
 Başımızda taçtır, adalet, iman!
 İlimdir, yolları hep aydınlatan..
 Hürriyet, sazında tel Türkiye'nin!..
 Bir kışı andıran bahar yok artık;
 Yâr var ,yâran vardır, ağyar yok artık!
 Dertli-dertli öten kuşlar yok artık;
 Söyler tatlı-tatlı dil Türkiye'de!
 Yer yoktur ışıқта yarasalara;
 Kim demiş Türklüğün bahtına kara!
 Çıktı CEMAL PAŞA, düşünce dara,
 Oldu meyvasına dal Türkiye'nin!..

BATALLOĞLU

A. Nes'et DİNÇER

İnkılâp Hükümeti

Yazan: Enver TUNCALP

Türk silâhli kuvvetleri demokrasimizin içine düştüğü buhrana ve vukuu muhtemel kardeş kavgasına mani olmak için 27 Mayıs 1960 günü harekâtâ girişmiş ve bu işi kansız başamıştır. Türk silâhli kuvvetleri aynı gün bütün memlekette idareyi ele almıştır.

Zalimler bir çırpıda temizlenmiş ve hukuk nizamı hemen meriyete girmiştir. Ertesi gün Millî Birlik hükümeti kurulmuştur. Bu hükümetin teşkilinde dikkat nazara alınan fikrimüdir memleket ve dünya çapında şöhret yapmış fakat herhangi bir siyasi partiye mensup olmayan personelden istifade etmek olmuştur.

Tarafsız ve iyi şöhret sahibi kimselerden inkılâp hükümeti kuruldu ve faaliyete geçti. Bütün millet olaylardan ve olanlardan memnun. Hattâ olacaklara da güvenle bakıyor. Bazı kimseler (Bu hükümet kısa zamanda idareyi devretmese. Biraz başımızda kalsa. Kendimize gelsek. İyice düzelsek. Dargınlık, kırgınlık unutul-

sa, iyi ve ahlâkî idare prensipleri yerleşse ve öyle ayrılrsa) diyor. Bu iyi bir görüş ve düşünce olabilir. Fakat demokrasiye yaraşmaz. Millî Birlik Hükümeti büyük bir mesuliyetten biran evvel ve en kısa zamanda kurtulmak kararındadır. En kısa zamanda anayasa değiştirilip seçime gitmeye ve seçimle iş başına gelecek hükümete işleri devretmeğe kararlıdır. Böyle olacağı da muhakkak.

Şu anda insan bir milletin idaresi ne kadar kolaymış diyor. Millet şeref ve itibarına kavuştu. Bütün hürriyetlerini elde etti. Sükûn ve huzur içinde. İktisadî alanda basit de olsa bir düzelme ve ucuzlama var. Gayri meşru kazanca kimsenin cüreti yok. Namuslu kimseler iş başında. İdareciler bitaraf muamele yapıyor. Bankalarda ve devlet müesseselerinde ayırma, kayırma yok. Millet topyekûn olarak inkılâp hükümetine derin bir sevgi ve muhabbet duymaktadır. Bu bağlılık öyle sathî değil içten gelme. Hakikî, içli ve özlü bir sempati..

MÜNEVVER AHLÂKI

Prof. Dr. Orhan TUNA

Tarihte bir çok sınıf ve zümrelerin, içtimai grupların mevcut ve mer'î nizama karşı baş kaldırdıkları, bazan hüsrana uğradıkları, bazan muvaffak oldukları görülmüştür. Asırlarca evvel vukua gelen "köylü isyanları", ağır tazyik altında bunalan köylülerin, idare ve iktidara karşı giriştikleri kanlı teşebbüsün, bu ad altında tarihe mal olmasına yol açtığı gibi, 19 uncu asırda çeşitli memleketlerde işçilerin, hattâ doğrudan doğruya halk kütlesinin rejime karşı baş kaldırdıkları da malûmdur. Ancak sayı itibariyle pek küçük bir zümreyi teşkil ve temsil eden münevverlerin yerleşmiş ve kökleşmiş bir iktidarı sarsıp devirmeleri büyük bir istisna ve nadir rastlanan bir hâdise mahiyetindedir.

Memleketimizde 28/Nisan/1960 tarihinden 27/Mayıs/1960 tarihine kadar devam eden tam bir aylık devreyi tetkik ve tahlil edecek olan araştırmacılar, kuvvetle tahmin edilir ki, bu büyük hâdiseyi "Münevverlerin ihtilâli., olarak vasıflandıracaklar, gerçekten ihtilâl bu ad altında Türk tarihine mal olacaktır. Filhakika ihtilâl hareketini saf münevver zümreye mal etme temayülünün bir çok sebepleri vardır. Son on yılın hâdiselerini hatırlayanlar, sabık rejimin en çok mânevî kıymetler üzerinde oynadığı, münevver zümreyi mânen ve maddeten imha ve tahrip etmek hususunda pervasızca tedbirler aldığını, hiç bir içtimai sınıfın münevverler kadar ızdırıp çekmediğini, bilâkis halk yığınlarını avlamak maksadıyla türlü imtiyazlara gidildiğini, başta dir istismarcılığına geniş bir yer verildiğini bundan sonra vergi politikası yoluyla sayı itibariyle kalabalık kütlelerin gönlünün kazanıldığını tesbit edeceklerdir.

Buna mukabil ilk sırada Üniversiteler, basın ve ordu olmak üzere münevverleri ihata eden teşekkül ve müesseselerin hem maddî hem manevî yönlerden büyük bir tazyik altında bulundurulduğu bu tazyikin tahammül hudutlarını aştığı anda ise 27 Mayısın gelip çattığı hâfizalarda daima kalacak olan bir hakikattir.

RIZA NUR ve LOZAN

Dr. Mehmet Sadettin AYGÜN

Bu sene, Lozan barışının yıldönümü, oldukça hararetle bir şekilde kutlandı. Bir çok toplantılar yapıldı, makaleler yazıldı, nutuklar söylendi, ziyaretler yapıldı. Fakat bu arada, Lozanı yapan kahramanlardan birisi yine unutuldu. Toplantılarda yine ondan bahsedilmedi, makalelerde yine onun adı geçmedi. Halbuki biz kadirbilir bir milletin evlâtlarıyız. Türkiğe büyük hizmetlerde bulunanları (tarihlere yazdırmaları ve mazinin karanlığına gömmek isteseler bile) unutmamalıyız, ve unutturmamalıyız.

Lozan'ın bu kahramanı için Atatürk şöyle demişti: (Heyeti Vekile meyanında ifa buyuracağınız vazifeyi mühim ve vaziyeti hâzıramızda sebkedecek hizmet ve muavenetinizi elzem gördüğümden T.B.M.M. Reisi Mustafa Kemal) İsmet Paşa, Lozan dönüşü B. M. M. de söylediği nutukta: (Bilhassa murahhas olarak beraber çalıştığım Beyi kemal-i tevkir ile yâdetmek isterim. (Alkışlar). Günagün tesirat altında yalnız ilim, vukuf ve tecrübe kâfi değildir. Fevkalâde bir metaneti âsâb lâzımdır. Hakikaten bir ideale hizmet lâzımdır. dir. Fevkalâde bir feragati nefis hissi ile yekdiğerine eklenmek ve yekdiğerine samimi müzaheret göstermek lâzımdır. Bilhassa Beyden bunları gördüm Bey, Türk heyetli murahhası içinde başlıca medar-ı muvaffakiyet olmuştur. (Alkışlar) Bunu millete söylemek vazifemdir. (B.M.M. Zabıt Ceridesi Devre 2, Sene I, İçtima 9).

İşte kendisinden en salâhiyetli ağızlar tarafından bu şekilde bahsedilen büyük adam Milli Mücadelenin başındanberi Maarif ve Sihiye Vekili olarak büyük hizmetler yapmış, Lozana kadar Milli hükümetin yaptığı sekiz muahedenin yarısından çoğunu murahhas olarak imzalamıştır. Nihayet Lozanda ikinci murahhas olarak bulunmuş, yabancı dile tam vukufu dolayısıyla Türk düşmanı Lord Corç ve Lord Gürzon gibi diplomatları susturmuş, Venizelos'u ise bir münakaşada bayılmıştır. Harici düşmanlarla bu şekilde mücadele ederken Cavit ve H. Cahit Beylerle olan mücadelede de İsmet Paşayı destekliyerek milli tezimizin muvaffakiyetinde mühim rol oynamıştır.

Yukarıki satırları okuduktan sonra artık kından bahsetmek istediğimi her halde anlamışsınızdır. Bu büyük adam Dr. Rıza NUR'dur. Lozan'ın yıldönümünde ondan da bahsedilmesini istememizin sebebi budur. Meşrutiyette, Milli Mücadelede, Cumhuriyette, memleket dâvâlarının hepsinde fedakârlık istendiğinde Rıza Nur en başta-
dır, fakat mükâfat dağıtımında en sonda bile değildir. Onun yüce ruhu bu satırlardan bile hoşlanmıyacaktı. Fakat biz vazifemizi yapmalı ve milletimize hizmet etmiş olanları unutmamalıyız. Şu anda, bütün Türk büyüklerinin ruhları ile beraber vatani muhabbetle seyreden aziz ruhu şad olsun!.

AYDINLARA

Beynime kurşun gibi işler
Memleketimin acı hâli...
Kapkara cehalet,
Diz boyu sefalet,
Ard-arda hiyanetler
Ve asırların ihmâli...
Genç adam,
Düşün ki
Senin de boynundadır
Milyonların vebâli...

S. ÇETİN

ŞİKAYET

Herkes de benim gibi
Şikâyetçi midir nefsimden
Bilmem...
Fakat ben
Az şey tatbik edebiliyorum üstümde
Bildiklerimden.
Şu kadarcık da olsa olur:
Tenkidi takdir kadar
Temkinle dinleyebildiğim,
Tahsildarı da postacı kadar
Şefkatle sevebildiğim gün
Razı olacağım kendimden.

M. SAİD ÇEKMEGİL

GENÇLİK MARŞI (x)

— idealist Türk gençliğine ithaf —

Açtık zulme karşı bir zorlu savaş,
Oynadı yerinden bu toprak, bu taş,
Katil safımıza ey genç arkadaş!
HÜRRIYET ülküsü ülkümüz bizim,
Dolaşır dillerde türkümüz bizim!..
İlim meş'alesi elimizdedir,
Vatan türküleri dilimizdedir,
"Kür Şad,"ın kılınca belimizdedir,
ADALET ülküsü ülkümüz bizim,
Söylenir dillerde türkümüz bizim!..
Hürriyet aşkıyla coşan gençleriz,
Hakikat yolunda koşan gençleriz,
Aşılmaz dağları aşan gençleriz,
EŞİTLİK ülküsü ülkümüz bizim,
Dolaşır dillerde türkümüz bizim!..
Dalgalan gururla ey şanlı hilâl!
Uğruna kanımız ,cammız helâl,
Yaşıyor kalblerde Mustafa Kemâl,
KARDEŞLİK ülküsü ülkümüz bizim,
Söylenir dillerde türkümüz bizim!..
Kahraman orduyla verdik elele,
Doldu bir hamlede asırlık çile,
Kapılmaz Türk genci her esen yece,
MILLİYET ülküsü ülkümüz bizim,
Dolaşır dillerde türkümüz bizim!..
Sevgimiz engindir, hincimiz yaman,
Müstebit, zâlime vermeyiz aman,
Artık dağ başını alamaz duman,
İSTİKLÂL ülküsü ülkümüz bizim,
Söylenir dillerde türkümüz bizim!..

Istanbul - 14/ Temmuz/1960

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

HUDUTTA BEKLEYİŞ

Kura nehri dar ve derin vadilerden akar ken
Tepelerin üzerinden bakan gözler nem alr
Nazlı, Aras yatağını ağır, ağır oyarken
Sular akar yürekleri bir dumanlı gam alr

Yeter artık akma Kura, akma Aras, Ar- paçay
Götürdüğün o mübarek topraklarda Kanım var
Kırım nerde kaldı, Kafkas nerde, nerde Kabartay
Bitiversin, yetiversin ey beklenen zamanlar.

Hüseyin KAPICIOĞLU

Demokrat Parti iktidara milletimizin büyük sevgi ve güveni ile gelmişti. Doğrusunu söylemek gerekirse, yurdumuzda ilk defa halkın arzu ve iradesi, istek ve rey ile bir iktidar değişikliği olmuştu. 27 yıllık idareye karşı usanç ve itimatsızlık duyan, onun yıprandığını kabul eden Türk halkının çoğu, reyini yeni partiye vermişti. Milletın büyük sempatisi ile iş başına geçen bir zümrenin on senelik bir zaman içinde bu kadar dejenere olması, üzerinde ibretle durulacak bir hâdisedir. Bu çöküşün elbette çeşitli sebepleri vardır. Yazımızda bunların bellibaşlılarını belirtmeğe ve açıklamağa âahşacağız.

Her şeyden önce şuna işaret etmek gerekir ki, rüşrülen iktidarın büyükleri bütün kerameti kendilerinde görmüşler, milletin eski idareden bıktığı için kendilerini işbaşına getirdiğini unutmuş görünmüşlerdir. Kudret ve kabiliyetleri ise, mahdud olduğundan, az zaman içinde işler arapsaçına dönmüş, içinden çıkılmaz hâle gelmiştir.

Demokrat iktidarın yanlış yola gidişinde ve düşüşünde program ve plânsızlık, ilme ve ihtisasa değer vermeyiş, israf ve suiistimaller, partizan idare, kıymet hükümlerinin altüst olması ve manevî çöküş, ordu, gençlik ve aydınların ihmali, dinin istismar edilmesi, inkılapların yüzüstü bırakılması, kendi düşünce ve görüşünden başka düşünce ve görüşler olduğunu kabul etmemek ve diktatörlüğe heves gibi hususlar önemli bir rol oynamıştır. Şimdi bunları birer birer ele alalım:

1 — Program ve plânsızlık.

Demokrat Parti, hiç bir sahada programlı bir çalışma gösterememiş, işlere gelişgüzellik ve keyfi hareket hâkim olmuştur. Bilhassa iktisadî yatırımlarda dağınıklık, hesapsızlık ve siyasî gaye ile hareket görülmektedir.

2— İlme ve ihtisasa kıymet vermeyiş.

Düşmüş iktidarın en büyük kusuru, ilme ve ihtisasa ehemmiyet vermeyiş idi. İlim adamları üçüncü dördüncü plâna atılmış, düşüncelerine ehemmiyet verilmez olmuştu. Hükümet başındakiler, her meseleyi herkesten daha iyi bildiklerini sanıyorlardı. İhtisasa ancak, prostat ameliyatı olurlarken, yabancı bir uzman getirtmek sure-

27 Mayıs

Hazırlayan

Doç. Dr. Faruk

tiyle hürmet gösteriyorlardı. Danışma organı ve beşinci kuvvet sayılması gereken Üniversiteye ehemmiyet verilmiyor, bilgiler "kitabî,, diye alaya alınıyordu. İlim adamları üzerinde maddî ve iktisadî baskı da yapılıyordu. Bilhassa, 1959 da bütün tazminatlar ve temsil ödenekleri arttırıldığı halde, Üniversite tazminatının arttırılmayışı ve bir buçuk yıl gecikme ile tasarı Meclise getirildikten sonra, 28 Nisan hâdiseleri dolayısıyla gündemden çıkarılışı, düşen iktidarın Üniversite konusunda ne kadar kötü niyet sahibi olduğunu göstermeğe yeter bir noktadır .

3 — İsraf ve suiistimaller.

Demokrat Partiyi yıkan sebeplerin büyüklerinden biri de israf ve suiistimallerdir. Millet malı har vurup harman savrul-

27 Mayıs İnkılabı

27 Mayıs inkılabı, sâkıtların bir sürü akla hayale sığmadık hukuk ve ahlak dışı kirli işleri arasında, dikkatli gözler önüne bir başka gerçeği daha seriverdi. Buca kirli çamaşır arasında, localarında mühim mevki ve etiketlerin sahibi yerli mesonların müstesnâ hisse ve faaliyetleri bilhassa milliyetçi nazarların dikkatlerinden kaçmadı.

Malûmdur: Masonların dışarıya gaye diye caka ile ortaya attıkları umdeler arasında, totaliterizm hareketlerinin haima karşısında olur görünmek de vardır. Masonların, Osmanlı devletinin inhitatını hıslandırmaktan başka netice vermeyen mübtelef müdahale ve gizli tertipleri, mühim mevkileri elde etme hırsı da hep aynı temel dayanıyordu.

Heyhat ki tarih yine tekerrür etti ve son inkılabımızla bir kere daha ayân oldu ki, sâkıt devrin en azılıları, en kirli işlere

İnkılâbını Sebepler

K. Timurtaş

muştur. Yapılan tesisler, ilk tasarlanan maliyetin birkaç misline ulaşmış ve aradaki fark partili bir zümre tarafından paylaşılmıştır. Süstümaller bir şirket, bir soy gunculuk çetesi halinde yürütülmüştür. Mahallelerde milyonerler türerken, orta sınıf gittikçe fakirleşmiş, hayat dar ve sabit gelirlilerce çekilmez hâle gelmiştir.

4 — Partizan idare.

Demokrat Partiyi asıl yıkan sebep partizan idare olmuştur. Vatandaşın partili partisiz diye ayrılışı eşit muamele tatbik edilmemesi milli birliği bozucu bir hal almaya başlamıştı. Her işe müdahale eden ocak bucak başkanları vasıtasıyla parti, devlet içinde devlet olmuştu. Çoğu cahil ve menfaatperest olan bu kimseler Türk milleti için yüz karası olmuştur. Tarihimizdeki kadınlar saltanatı devri gibi, ocak -

ve Yerli Masonlar

karışanları, masonların en kıdemlileri arasından çıktı.

Despot fikirlere muhalefet yerine, demokratik fikirlerin bir numaralı suikastçileri, despotların en mutemed hizmetkârları bu en kıdemli masonlar arasından çıktı.

Dışardakilerin samimiyet derecesini bilemeyiz ama, bütün Türk tarihyerli masonların hep bu zâhir ile hakiki çehreleri arasındaki sahtekârlıklarla dotudur. Tarihin kaydedeceği en yakın misal de, 27 Mayıs inkılâbıyla ortaya çıkmış oldu.

İşte, arabaya tıktığı ânâ kadar "ben komitacıyım," diye sayıklıyarak, şecaat niyetiyle sirkatinden bahseden ve her millî harekete karşı daima hususî bir husumet göstermiş olan, beyni binlerle mikrobun cirit yatağı, — Üstad Behçet Kemal'in bir ara dillerden düşmiyen kıt'asıyla — "Po-

Devamı 18 de

bucak başkanları saltanatı da utançla hatırlanacaktır.

5 — Ahlâki ve manevî çöküş.

Teknik kalkınmaya ve maddeye ehemmiyet verilip, manevî kalkınmanın ihmal edildiği kültür ve maarife gereken ilginin gösterilmemesi, yurdumuzda manevî bir çöküş, bir ahlâk buhranı meydana getirmişti. Idealistlik gittikçe kayboluyordu. Her şeyin parayla ölçülmesi, aydınların fakir düşmesi cemiyetin düzenini bozmuş, kıymet hükümlerini altüst etmişti. Başlar ayak, ayaklar baş olmuştu.

6 — Orduya, gençliğe, aydına değer vermemiş .

Demokrat Parti, bu üç büyük zümreye hiç bir zaman lâıyk olan ilgiyi göstermemiştir. Koca Osmanlı İmparatorluğu ilmiye ve seyfiyye sınıflarına (bilginlere ve orduya) istinad etmişti. Düşen iktidarın er hoşlanmadığı iki sınıf ise, bunlar olmuştur. Esasına bakılırsa ,Demokrat Partinin hangi sınıflar adayandığı da belli değildir. Keyfiyeti değil sayıyı daima ön plânda tutan eski iktidar, rey dolayısıyla köylü ve işçi ile esnaf ve tüccara dayanır görünmekteydi. Haddizatında bunları da memnun edememiştir. Son hâdise bunu açıkça ortaya koymaktadır. Kendi öz çıkarını her şeyden üstün tutan mideci bir zümreye dayanmak, bir iktidarı bir daha doğrulamıyacak şekilde çökertir.

7 — Dinin istismar edilmesi.

Din ve vicdan hürriyetine eskisinden çok daha fazla yer vermekle beraber, düşen iktidar, din istismarcılığını önleyememiştir. Aksine ,rey avcılığı için din vasıta edilmiştir .

8 — İnkılâpların ihmali.

Yine rey avcılığı dolayısıyla eski iktidar, çeşitli zümre ve ideolojilere tâvizler vermiş, yobaz ve devrimbazları memnun etmek için, onların inkılâpları zorlamalarına göz yummuştur .

9 — Diktatörlüğe heves.

Geniş hürriyetler vereceğini ve antidemokratik kanunları kaldıracağını vaid ederek işbaşına gelen düşmüş iktidar, sözlerini yerine getirmemiş, daha ilk zamanlarda aksine hareket etmiştir. Kendi düşünce ve görüşünden başka düşünce ve görüşlerin varlığını kabul etmek istemeyen liderlerin idare ettiği Demokrat Parti,

Menderesin Antep Nutku

Kemal Fedai COŞKUNER

18 Ocak 1953... Aradan sekiz sene geçmişti. Bileklerimize vurulan parangaların izleri silinmemiş; kalblerimizde açılan yaraların henüz yerleri kapanmamıştı. Acılarımıza bir deva olmak üzere milli birlik ruhunun bu memleketin kaderi üzerinde hâkimiyet kurmasını artık görmek istedik. Maalesef bu ümitlerimiz de bir hayal olmakta gecikmedi.

Karlı bir kış gününde Ankara'dan tanınan bir merasimle bir yolcu uğurlandı. İhtiraslarının zebunu olmuş biri. Devrin adamı... Kendisini iktidara getiren milli ruhu katletmek için tâ Antep'e gidiyordu. Politika hırsının baş döndürücü husumeti içinde, zehirli oklarla mücehhez Donkişot rolündeki bu adam illâ Antep'e ulaşip menhus silâhlarını Anadolu'nun ruh ve iman kalesine boşaltmakta kararlı idi. Nitekim de: öyle oldu... Şehrin kapılarında kefensiz gömülü yüzlerce şüheda Şahin'lerin, uğrunda can verdikleri Kuvayi Milliye ruhu o gün orada sızhyan ruhları önünde hançerleniyor; bu gazi şehrin ulvi havasıyla

1952 de bazı parti ve dernekleri kapatmak suretiyle diktatörce temayülünü ortaya koymuş ve bizler gibi tam bitaraf kimselerin sempatisini kaybetmeğe başlamıştı. 1954 seçiminden sonra, kendisine rey vermemiş Kırşehir'i kaza haline getirmesi dikta yolunda atılan ikinci büyük adımdı. 1959 dan itibaren ise, her çeşit hak ve hürriyetleri kısıması ve ortadan kaldırmağa çalışması, dikta sathu mâilinde süratle kaymasına sebep olmuştur. İnsan hak ve hürriyetlerinin çiğnendiği hatalı yolda ısrar etme, yirminci yüzyılın ikinci yarısında hiçbir diktatörü ve taslağını başarıya ulaştıramazdı.

Yukarıdan beri yaptığımız izahlardan anlaşılacağı veçhile Demokrat Parti, feci düşüğünü bizzat kendi hazırlamıştır. Ordumuz ise, tam zamanında işe el koymuş, milletimizi bir zümrenin tahakkümünden kurtarmış, hürriyete kavuşturmuştur. Demokrat iktidarın âkîbeti, bundan sonra gelecekler için bir ibret dersi teşkil etmelidir.

Doç. Dr. Faruk K. TIMURTAŞ

kabili kıyas olmyan bir nutuk irat ediliyordu .

Ogün bu acı hakikati radyosundan dinleyip de Türk olarak ıstırap duymamış kaç kişi çıkabilmiştir?.. Milliyetçiliğe düşman menfi unsurlar tarafından, onların nazarında on yıllık devri iktidarın en müs-pet icraatı Antep nutku olabilir. Hakikat-te ise Antep nutku bir devrin yüz karası mahiyetinde, sızılı bir yara olmakta devam edegelen, ma'şeri vicdanın affedemeyeceği unutulmaz bir kara lekedir .

Milliyetçiliğe ve onun masum müdafilerine o gün neler neler söylenmemişti. Tarihimize bir ihanet örneği olarak geçecek olan bu nutukla, devrin başvekili olan adam milliyetçilikle komünizmin mukayesini yapıyor; milliyetçilik cereyanının da memlekete komünizm kadar düşman olduğunu iddiaya kalkıyordu: "Memleketimize düşman bütün cereyanların uzaktan ve yakından bu kaynağa munsab olduğunu bilmek lüzumu vardır.. Ne insafsızca bir ölçüdür ki, birinci derecede komünizmle mücadele etmek gayesi ile kurulan bir dernek ,komünizmle aynı âyarda tutuluyor; yolları ayrı gibi görünse de neticenin komünizme dayandığı kehanetini savuruyordu. Devrin adamı Türk Milliyetçiler Derneğini kasederek daha açık konuşuyor: "Nerede ayırıcı hareket görürseniz orada komünist parmağını aramanız lâzımdır.., diyordu .

Bu şahsın T. M. Derneğine olan husumeti nereden geliyor? Bu ayrı bir konudur. Fakat şunu belirteyim ki bu dernek Antep nutkuyla kapanalı sekiz yıl olmuştur. Bu derneğin (73) şubesi vardı. Acaba o betbaht sekiz yıldanberi T. M. Derneği mensuplarından bir tek kişinin komünizmden mahkûm olduğunu, hattâ bir tek kişidir komünizmden sanık olarak mahkemeye verildiğini tek de olsa gösterebilir mi?.. Amma biz kendisini komünizme faydalı olmuş bir kimse olarak gösterebiliriz. Daha dün durup dururken saltanatının muhafazası pahasına 1 Mayıs bahar bayramını, bolşeviklere yaranmak için işçi bayramı olarak ilân ettiği; Moskova'ya seyahat plânları hazırladığı; vatani bir Suriye

çıkmasına sokacağı birer realite olarak sığacağı sığacağı ortada duruyor.

Devrin adamı iktidarının zirhına bürünerek, sanki itmi bir otoriteye sahipmiş gibi saçmalamalarına devam ediyor: "Din ve milliyet bezirgânlarını hakiki dindarlardan ve milliyetperverlerden ayırmak lâzımdır.,, diyordu... T. M. Derneği din ve milliyet bezirgânlığı yapmadığının hesabını yüksek adalet huzurunda yüz akıyla vermiştir. Fakat kendisi bir din bezirgânı olmadığının ispatını hiç bir zaman yapamayacaktır. Bu memlekette bir din bezirgânı aranıyorsa bunu eski T. M. Derneğinde değil; başı sıkışınca Konya'ya koşup dinden, imandan bahseden fırtına yatışınca Ankara'nın bilmem hangi köşelerinde çıplak kadın oynatarak sefahet âlemleri tertip eden bu zatın zihniyetinde aramak lâzımdır.

Devrin adamı iftiralarına irkilmeden devam ediyor. T. M. Derneğine karşı hakaretlerin en ağırını savurarak onu "Muzır,, lıkla ithama yelteniyordu: "Bu muzır cereyana karşı milliyetimizi, dinimizi müdafaa edeceğiz,, demektedir.

İşte bu konuşmalar o gündenberi Türk milliyetçilerinin kalblerini sızlatan birer çivi yarası olmakta devam etti. Bizde milliyetçilik öyle bir talihsizliğe uğramıştır ki bir türlü yüzü gülmemiş; üzüntülerinin birisi bitmeden diğeri onu takip etmiştir. Hakikatte "muzır,, olan ne milliyetçilik, ne de onun müdafileri olan şu bağı yanık Anadolunun masum çocukları... "Muzır,, ancak gaflet içine düşmüş bir devri sabıkın o yersiz ve seviyesiz hücumlarıydı... Devrin adamı o gün orada Türk milliyetçilerinin peşinen mahkûm etmiş; mahkûmiyet fetvasını vermişti. Arkasından ne geleceği artık gün gibi âşikârdı. Nitekim 18 ocak 1953 de yapılan bu konuşmadan daha henüz dört gün geçmişti ki; zamanın adliye vekilinin özel talimatıyla Ankara savcılığı harekete geçirilmiş, nöbetçi sulh ceza hâkiminin 22-I-1953 tarih ve 3 sayılı kararı ile adliye tarihinde yeni bir sürat rekoru kırılarak aynı gün yıldırım telgraflarla T.M.D. genel merkez ve şubelerinin mühürlenip kapularına kara kilitler asılması mümkün olmuştu.

Sonraki gün bu derneğin vefakâr mensupları derneklerinin kapısında bir kara kilitte karşılaşınca bütün dernek mensuplarında müsterek vasıf, şu garip memleke-

tin kaderi önünde sessiz bir ağlayış olmuştur. Bu hazin ve elemli tabloya şahit olan bizler o günleri unutamazdık ve unutmamamızda da fayda vardır.

Antep nutkuna kadar T. M. Derneğine eı ufak bir tarizde bulunmayan resmî makamlar, malûm konuşma ile beraber sanki uykudalarmış gibi silâhlarını insafsızca öylesine üzerimize tevcih ettiler ki; besleme ve satılmışlar da onlara uymakta hatâ geçmekte gecikmediler. Bir bardak su da fırtına koparıncasına bu memlekette kıyametler koptu. Milliyetçiler ne ağır ithamlara, küfürlere maruz bırakıldı. "Milliyetçiyim,, diyebilmek bir cesaret meselesi haline geldi. Memlekette 1944 havası estiriliyordu. Milliyetçilere yapılan bu eza, cef a,bu içtimai kansız cinayetler, sarhoş nâraarı kulakları tırnahyan yerli komünistlerin, milliyetsizlerin gözleri önünde oluyordu .

Bütün bu yaygaralardan, ağır iftiralarından sonra ne olduğunu biliyoruz. Yüksek mahkeme bu isnatların hepsini birer birer reddetti. Sadece dernek adına söylendiği iddiasıyla: "Parolamız insanlara hürriyet, milletlere istiklâl,, cümlesinin siyasi mânâda ele alınmasıyla, temyiz yolu kapalı olmak üzere, tramvayın ters tarafından atlıyana da verilebilen cüz'î bir para cezası ile derneğin kapanmasına karar verilmişti.

Düşünün ki koskoca bir dernek temyiz yolunu kapamak suretiyle 10 - 20 lira gibi bir ceza ile yok ediliyordu. Adliye dosyalarına giren bu vesikanın, adliye tarihinin yüzünü güldürebileceği iddia edilemez. Fakat biz şuna şükrediyoruz ki yapılan insafsız iftiralar karşısında değil 10 - 20 tıra para cezası T. M. D. idarecilerinin zindandan kurtulamamaları, gerekirdi. Adaletin ilâhî tecellisiyle, T. M. Derneğine atılan ırkçılık, mürteçilik, hilâfetçilik, kökû dışarıda olan "İslâm Kardeşler Cemiyeti,, ile işbirliği gibi vs. korkunç ithamların birer birer çürütülmesi karşısında bizlere saldıranların bir parça olsun âr, hayâ ederek susmalarını bekledik. Fakat onlar adaletin tecellisine rağmen bu meziyetten de mahrum olduklarını zaman zaman göstermekten geri kalmadılar.

Yapılan hücumların ne kadar haksız olduğunu belirtmek için, mahkemenin vermiş olduğu kararı okuyucuların gözleri önüne gerebilmek lüzumu hâsıl olduğundan bu konuya ileride devam etmek icap edecektir.

Sosyalist Kalpazanlar

İhsan E. DARENDELİOĞLU

Dikkat edilirse Babılâlinin ruhsuz ve dâvâsız patronlarının sinelerinde âöreklenmiş olan "MUSECCELLER,, 27 Mayıs ihtilâlinin mânâ ve mahiyetinden bahsederlerken hâdiseleri kendi pis ve kirlî ideolojilerine yakıştırmak sevdasındadırlar.

Eğer bu adamlar utanmasalar ve çekinmeseler kursaklarındaki kızıl salyayı kusacaklar ve yayacaklar.

Üzüntümüz bu değildir, Zira onlar her hâdiseyi, kendilerine göre istismarı bir vazife bilmişlerdir. Halk efkârımızın uyanıklığı yüzünden ise gizli maksatları daima akamete uğramaktadır.

Fakat asıl, üzülecek ve şaşılacak şey, ciddi ve sağlam tanıdığımız kalemlerin de bu şaşkın ve çarpık ağızları sevindirecek şekilde fikirler beyan etmeleridir.

Meselâ bir kısım yazarlarımıza göre artık memlekette Marksist ve Sosyalist partiler kurulmalı ve iktidarı ellerine almalıdırlar.

Gene bu memlekette doktrin partilerine ihtiyaç varmış. "Doktrin partisi deyince hatıra — komünist partisi değil — sosyalist partisi gelir,, miş. "Ancak doktrinli sosyalistlik marksizmle ifade edildiğine göre kastedilen doğrudan doğruya marksist sosyalizm,, miş. Arada şunu da ilâve ediyorlar ki "Marksistlikten kasıt komünistlik değil,, miş.

Bir başka yazara göre ise sosyalistlik memleketi refaha götürür, kazanç artar, her türlü sosyal aksaklıklar hallolurmuş. Onun için de 27 Mayıs ihtilâlinden sonra böyle bir idarenin kurulacağı sevinciyle:

"Ağalar, büyük emlak sahipleri sosyalizme kendilerini şimdiden alıştırmalı,, i miş. Zira:

"Biz normal bir sosyalizme gitmezsek olaylar bizi çok daha beter bir âkubete sürükleyecek,, miş.

Önce şurasını hatırlatalım, bizdeki sosyalistlerin hemen hepsi komünizme karşı değillerdir. Bilâkis, onun sempatanlarıdır.

Osmanlı hükümetinden beri Türkiyede kurulmuş olan 15'i aşkın sosyalist partilerinin, birer komünist yuvası haline geldiği resmî zabıtlarla sabittir. Uzağa gitmiye lüzum yok, her fırsatta sosyalist olduğunu söyleyen Cemil Sait Barlas aslâ

bir komünist düşmanı değildir. Öyle olsaydı ,gazete ve dergisinde tanınmış üç sicilli komüniste yer vermekten hem utanır, hem çekinirdi. Demek ki bizdeki sosyalistler söylendiği gibi komünizme karşı değillerdir .Onun için Türkiyedeki sosyalist partilerinden de daima çekinmek ve kaçmak, sosyalizmi özleyenlerin de fikirlerini kaydı ihtiyatla dinlemek yerinde olur.

Şimdi de sosyalizmin ne olduğunu bu memlekette Üniversite hocalığı ve Başvekillik yapmış olan en salâhiyetli bir ağızdan dinliyelim. Bu satırları dikkatle okuyalım ki, körpe Türk çocuklarını ve masum Türk efkârını sosyalizm ağı ile bulandırmak isteyenlerin maksatlarındaki samimiyet derecesi ölçülebilsin.

Recep Peker ,inkılâp derslerinde diyor ki:

NOT: Bu satırlar Ülkü'nün 6 ncı kitabı olan Recep Peker'in "İnkılâp Derslerinden,, aynen nakledilmektedir.

Köylü

Sosyalizm nazariyelerine gelince göreceksiniz, sosyalizm mülkiyetçi değildir. Herhangi bir yurttaşın bir gayri menkule, bir eve, bir tarlaya sahip olmasını doğru bulmaz. Halbuki köylünün görüşü, menfaat, hesap, yaşayış ve anane bakımından bu sosyalizm doktrinlerinin tam zıddıdır. Köylü, toprağına ve evine bağlıdır, ona sadık bir unsurdur.

Sonra sosyalist, beynelmilelci'dir. Kendi bulunduğu ulusun müşterek menfaati içinde kendisini bir cüz olarak kabul etmez. Kendisini, diğer ulusların içindeki işçi tabakalarıyla, bir görür, kendi ulusunun içindeki sermaye sahibini de, varlıklıyı da kendisine düşman sayar.

Şunu şöyle bir mısalle göz önüne koyalım: Sosyalist mektebe göre, Eskişehirdeki şeker fabrikasının işçisi Çekoslovakya'daki Skoda fabrikasının işçisini, Uşakta halı satan bir tüccardan daha çok sevmelidir; Çekoslovakya'daki yabancı bir işçi, ona yurttaşı olan bir tüccardan daha yakındır. Halbuki dünyanın hiç bir yakasında köylü böyle düşünmez. Köylü ulusçudur kendi faydasını, kendi ulusunun menfaatleri ile bir görür. Ve işte bu yüzden çiftçi veya köylü, proleterya damgası altında

kendisini çağırın işçinin davetine koşmamıştır.

Sosyalizmden Komünizme..

Sosyalizm cereyanı gitgide komünizme doğru açılıyor. 1848 ilk komünist beyanamesinin neşredildiği tarihtir. 19 uncu asrın ilk yarısı sosyalist cereyanlarının hayata çıkış tarihi olarak aklımızda kalmalıdır.

Şimdi size sosyalizm nazariyelerinin ana çizgilerini anlatayım:

Birinci ana nazariye, sınıf kavgasıdır. Her sosyalist mutlaka işçi diye bir sınıf tanıyacak, ona bütün gönlünü, inanını verecek, o sınıfın üstün olması için her vazifeyi alıp var kuvvetiyle kavga edecektir.

Sosyalizmin gayesi, işçiyi patrona, kendisini fakir farzeden ve zenginlerin sosyal hayat için düşman olduğuna inandırılan kimseleri burjuvalara saldırtmaktır. Bu kavgada sosyalizm hiç bir anlaşmayı ve uyumayı kabul etmez. Bu kavga, patronlardan öc almaya kadar sürecektir. Bu kavga bütün bir karşı cephe vurulup yere serilerek bunun enkazı üzerinde işçi sınıfının hâkimiyeti kurulana kadar, sona kadar devam edecektir. Eğer herhangi bir sosyalist uyumaktan bahsetmişse, bu, muhakkak, o gün için karşısında kuvvetli his ettiği hasmının tazyikini azaltmak içindir. Yoksa işçi sınıfının bütün kavgasının amacı, demin söylediğimizdir.

Sınıf birliği fikrinin yanında din telâkilerinin de kaldırılması, sosyalizmin, dikkat gözünü çeken bir tarafıdır.

Kollektivizm..

İkinci ana nazariye, kollektivizmdir. Bu bir kaç bakımdan gözden geçirilebilir. Bunun esaslı tarafı sosyalistliğin mülkiyet hakkını tanımamasıdır. Her şey herkesindir; bu nazariye, inananın sağa ve sola yakın oluşuna göre, tatbik anlayışlarında ufak tefek ayrılıklar ve değişiklikler, tandanslar arzederse de, esas prensip hemen her sosyalistte değişmez bir haldedir.

Kollektivizm, bir başka anlayışa göre, insanların bütün istihsalde müşterek olmasıdır. İstihsal edilen şey, herkesin müşterek malı olmalı ve bu müşterek malı vücuda getirmek için insanlar müştereken çalışmalıdırlar. Bunun daha ilerisi, komünizmin anlatmak istediği kollektif taraf, toprakta, lâburatuvarda veya fabrikada çalışarak elde edilen ürünlerin de, herkesin müşterek malı sayılmasıdır.

Hütâsa, sosyalist telâkkide mülkiyet yoktur. Her şey herkesin müşterek malı-

dır. Burada tasarruf, mülkiyet hakkı, servet, para, sermaye ve miras mevzu bahis değildir.

Bir kaç ufak noktayı bırakırsak sosyalizmin ana nazariyesi, iştiraki, esaslı bir akide olarak kabul eder, diyip geçebiliriz. Komünizmin telâkkisine göre istihlak dahi müşterek olmalıdır.

Beynelmilelçilik..

Üçüncü ana nazariye, sosyalistler beynelmilelçidirler. Ulus telâkkisi, yurt telâkkisi, sosyalist anlayışına göre üzerlerinde durulmaya bile değer noktalar değildir. İlk doğuşunda ve uzun zaman yol alığında yalnız bir yurttaki işçiler için olan birlik telâkkileri, sonraları, bütün dünyayı çerçevesi içine almış ve parolası "bütün dünya işçileri birleşiniz!..", olmuştur. Sosyalizm yurt tanımadığı, ulus tanımadığı için bir milletin kendi hakları, kendi işleri için muharebe etmesini dahi meşru saymaz. Sosyaliste göre muharebe vardır ve tektir: işçi sınıfının başka sınıflarla muharebesi. İşçi sınıfını muzaffer etmek ve yere serilen burjuvazinin üzerine proleteryanın hâkimiyetini kurmak, sosyalizme göre biricik ve mukaddes savaştır.

Sosyalizmin ve onun devlet hâline gelmiş şekli olan komünizmin icraata geçme ve prensiplerini tatbik yolunda plânı şudur:

1 — İşçi sınıfı arasında sınıf şuuru beslenerek ayrılmaz bir birlik ve tesanüt olmalıdır.

2 — Her sosyalist bulunduğu yerde teşkilât yapmalı ve birbiriyle bağlanmalıdır.

3 — Sosyalist sınıf, kanun ve nizam yolu ile iktidar mevkiine geçemeyecektir. Binaenaleyh ilk fırsatta derhal işçi sınıfı kanlı ihtilâl yaparak hükümeti eline almalıdır.

4 — İktidar mevkiini ele geçirdikten sonra terör yapmak ve muvaffakiyete engel olacak kuvvetleri ezmek gerektir.

5 — Bütün karşı kuvvetleri böylece ezdikten sonra yalnız işçi sınıfının diktatörlüğüne dayanan bir devlet kurmalı ve bundan sonra bu diktatör devlet, bütün insanların aynı safta mesut olacakları rüyasının tahakkukuna kadar keskin ve kati bir disiplinle idareye devam etmelidir.

Bunlar sosyalizmin nazariyelerini tatbik etmek için filen nasıl hareket edilmesi lâzım geldiğini gösteren yollardır.

Şu zatırlar Sosyalist demogolara güzel bir ders degilmi...

Ülküdaşların Sayfası

AKŞAMLAR

Dağların ardından batınca güneş
Hemen matemiyile gelir akşamlar
Karanlık ışıkla ederken savaş
İssiz gecelere varır akşamlar.

Nevşehir - Erdem ERKUT

CEDDİM

Türkleri tek bayrak altına almış,
Üç kıtada şahbaz atlar oynatmış,
Devrimler kapatmış devrimler açmış,
Cengizlerin, Fatihlerin oğlusun!

Kardeşin düşmana esir olamaz,
Türelerin karanlıkta kalamaz,
Şimdi bu öksüzlük uzun süremez,
Ulu Tanrı sana ordumsun dedi.

Yalçın EROL

BOZKURT

Ayaktayız yalnız bizler Turan'da,
Medet umar yaşlı Türkler her yanda,
Azerbaycan, Ortaasya, Baikan'da,
Ağlayıp dururlar "yardım et,, diye!...

Atilla BUYUKMURAT

ÖPTÜĞÜM TOPRAK

Nedir gelecek elinde bayrak
Ve dökülen zaman gergefinde su?
Nemlenen çimlerle öptüğüm toprak
Benim ezel ve ebed duygusu...

Mustafa OKUR

HURRIYET

Bana gel, gel bana, bana hürriyet!
Ne kadar susadım sana hürriyet
Abihayat, oldu fışkır yurdumdan
Herkes için kana kana hürriyet.

Adalet diyorlar mülkün temeli,
Fakat, sende her faninin emeli,
Hürriyetsiz mülkü hiç, neylemeli?
Dünyayı deşmem sana hürriyet.

Adana - Mehmet MEMİLİ

YIRMI YEDİ MAYISA DAIR

Yirmi yedi mayısta hürriyet doğdu bize,
Bizlere kastedenler geldiler bugün bize.

On yıl var ki millete neler yapmadı bunlar.
Kıstı seslerimizi yolsuz çıkan kanunlar.

Hürriyet isteyenler insafsızca vuruldu.
Nihayet bir gün geldi işe el attı ordu.

Yılmaz ATEŞ - Konya

— GURBET —

Bir matem havası esti gönlüme,
İçime bir acı çöktü derinden;
Sürüklüyor beni sanki ölüme,
Ayrılık durağı ,veda yerinden...

Göründü ilerde bir koskoca yol,
Veda hissiyle kalktı bir çift kol.
Derinden bir ses dedi müsterih ol,
Gurbete gitmenin bir kederinden...

Ahmet PINARCI - Konya

Fikir - Dâvâ Gazetesi:

HÜR SÖZ

Milliyetçi İlim Adamlarımızın
Mütevazî Kürsüsü

Erzurum'da intişar eden bu gazete 1
Ağustos 1960 gününden itibaren yeni-
den dört sahife çıkmaya başladı. Yıl-
lık abonesi 5 Ölira. Okuyun! Okutun!.

Fikri susuzluğunuzu giderecek gazete:

HÜR SÖZ

yan arkadaşları yanında çok zayıftı. Bunun tabii olarak yegâne sebebi oy avcılığı yüzünden öğretmenleri temin edilmeden bir çok yerlere bu okulların açılmasıydı.

Bana kalırsa öğretmensizlik yüzünden kalitesiz öğretmenlerin elinde yetişen bu genç İmam-Hatipler, maksada ve ihtiyaca cevap vermez. Bu okulları 17 yerde açacağına daha az açarak kenarda köşede kalmış kıymetli din âlimlerini toplamak ve bu okullara hoca vermek lâzımdır. Ne zaman ki Yüksek İslâm Enstitüsünden çıkacak mezunlarla da bu eskileri gençleştirip tamamladıktan sonra başka okul açılıp açılmıyacağı düşünülebilirdi. Ben bu fikrimi senelerce evvel söylediğim zaman bir çok arkadaşların hücumuna maruz kalmıştım. Bu işler, hele dinî tedrisat böyle plânsız programsız olmaz.

Diğer okullardaki Din derslerine gelince, yukarıda zikrettiğim hususlar bunlar için de aynı. Evet okullarda Din dersinin lüzumuna inanıyoruz. Fakat her halde bu dersler, Noel babayı İslâm Peygamberi gösterecek kadar bilgisiz öğretmenlere verdirilemez.

Gelelim bugünkü Din adamlarının durumuna:

Bugün 40-45 sene hizmet etmiş İmam-Hatiplerin eline 200 lira geçmektedir. Evet bu para 40 liradan bu kadar yükseltilmiştir. Bu hepimizin malûmu. Fakat bu sâkit iktidar her yerde kendini Din hamisi gibi göstermesine rağmen, bütün ikazlara kulağını tıkayıp, bugünkü hayat şartları karşısında bu işe bir hâl çaresi bulmamıştır. Burada şunu da söylemek isterim ki bir çok Din adamlarının eline 200 lira değil 175 lira kadar bir para geçmektedir. Peki şu hayat pahalılığı karşısında bu insanların ne yiyeceklerini bu düşükler hiç mi düşünmediler? Kendileri Avrupalarda seyahat edip sel gibi para harcarlarken, binbir çeşit eğlence ve ziyafetlere gark olurlarken, bu, sabahın erken saatlerinde daha güneş doğmadan vazifesi başına koşan ve akşamın da en geç saatinde evine dönen Din adamlarını hiç mi düşünmediler?.. Hademe-i Hayrat içer-

sinde müreffeh hayat şöyle dursun, bilmem kaç kişi şöyle rahatça ay sonunu getirebilir? Bunların bu işte de samimi olduklarını iddia etmek ve söylemek kelimenin tam mânasıyla safdillik olur.

Bugünkü idareye itaat KUR'AN emirleri icabıdır. Cenab-ı Hak: "Allaha ve Onun Resulüne (Peygamberine) ve sizden olan Ulülemre (Devlet Reisine) itaat ediniz....", buyuruyor. Binaenaleyh Dinen Orduya itaat şarttır. Zira Ordu olmayınca ne Vatan, ne Millet ne de Din olabilir. Bunların varlığı Ordunun varlığına bağlıdır. Millî birliğimizi muhafaza etmek için kütle halinde hareket etmekten başka çaremiz yoktur. Vatan dâvasının olduğu yerde her şey biter. Çünkü her iş vatanla ayakta durur Vatanla vücut bulur. Vatan her şeyin üstünde. Yaptıklarında samimi olmıyanlar kim olursa olsun bu millet huzurunda hesap vermek zorundadır. Bunlar burada olduğu gibi Cenab-ı Hak huzurunda da hesap vereceklerdir. Geleceğimiz için bu büyük inkılâptan daha sağlam garanti olamaz. Bu ender ve eşsiz harekâtte bana da hizmet düştüğü için kendimi bahtiyar sayıyorum.

Türklerin Vatan sevgisiyle dolu olan göğüsleri mel'un ihtiraslara karşı daima demirden bir duvar gibi yükselecektir.

ATATÜRK

Atatürkün adını istismar etmekle Sahtekârlığın zirvesine ulaşmış olan SOLCU sapıklara karşı

Türk Milliyetçilerinin Kalemıyla

ATATÜRK

Toprak yayınları arasında ÇIKIYOR ...

mak çetesinin gafi Celâl Bayar!. Kıdemini, rütbesini bilmiyenimiz yok... Ne kendisi etti rahat, ne millete verdi huzur!.. Ama hangi mason ne zaman karşısına dikilip de onu korkunç düşünce ve yolundan çevirmeğe yeltendi. Tam aksine, onun her hareketi masonlarca öylesine tasvip ve şakşak görmüş olmalı ki, asra yaklaşan zamandan beri İstanbul'da olan Türkiye masonları umumî merkezi bile, bir kaç sene önce onun ayağına Ankara'ya nakle edildi.

İşte her taşın altından çıkan, adı her kirli işin başında yer alan sırf gayrimesrû gayrimenkullerinin listesini gazetelerin günlerce sütun yetiremediği Ahmet Salih Korur!.. Şu fakir milletin mütevazî hazinesini, tahsisatı mestureler, nakil ve ek ödeneklerle iç edenlerin başında geldiği halde, daima perde arkasında kalacağını uman, mahut kuşunki ile aynı beyini taşıyan bu zat da, çok yakın tarihte, Türkiye masonlarının en büyük başı "üstad-ı Azamî seçilmişti. O Ahmet Salih Korur ki muhalif mebuslar tarafından verilen masonlara dair bir takriri, çete reisiyle birlikte 24 saat içinde geri aldırması, bir takrir nârına parti gruplarını birbirine katmıştı.

Ve işte, mâsum üniversiteli şehitlerin âhıyla, mezardaki kemikleri bile mutlaka sızlıyacak olan katillerin tertipçisi Namık Gedik!..

Bunlar ,kirli çıkının ileri saflarından rastgele seçilmiş ele dile geliveren bir kaç isim.. .Sâkıt iktidar yağmasının büyük pay sahipleri arasında, daha bunlar gibi nice niceleri sayılabilir.

O tesadüf. Bu tesadüf... Ama hepsi de mi tesadüf? Hayır bu kadar tesadüf bir araya gelince ,onun adı istisna değil, kaside olur artık. Bu mason mayasının, mason iki yüzlülüğünün, mason eyyâm adamlığının tabii bir neticesi olacak...

Diktatörlüğün muhalifi görünürler, ama diktatörler veya diktatörlerin en mutemed hizmetkârları bu yataktan yetişmedir.

Bir taraftan müsavat, uhuvvet derler. Öte yandan, ikbal mevkilerine elbirliğiyle geçirdikleri kafadarlarından, medet umup, sinyal veren biraderlere, eşitsizliğin, rüçkânlılığın şâhâne nümunelerini gösterirler.

Milliyetçiliğe ve mânevi mefhumlara husumetleri; çoğu Avrupa gördüğü ve yalnız yüzde kalan kuş bakışı dikkatleri hakiki batı medeniyetini tanımaya yetmediği için kapıldıkları aşağılık duygusunun tesiriyle tiksinti duydukları kendi insanlarından, kendi topraklarından sıyrılmaya kaygusundan neşet eder. Bunun içindir ki, yeni ve ayrı bir milletlerarası aristokrat cemiyette köşe sahibi olmak, hepsinde müşterek psikozdur.

İçlerinde büyük bir yekûn tutan ve işin esasından habersiz aşağı kademenin gafillerinden büyük bir kısmı, sırf kalabalık ve karanlık olduğu için ilgi çekici buldukları bir güruha dahil olmanın cakası uğruna, rahatça oynayıp eğlenecek bir kulüp temin etme hevesiyle bu girdaba tıklılırlar. Ama gerçekler acıdır. Güneş ışığının nüfuz edemediği izbe yoktur. Karanlık ne derece kesif olursa olsun, tarihin böyle müstesna zamanlarında bir projektör, bütün karanlık faaliyetleri gün ışığına çıkarır.

Gaafiller, aldanmışlar, böyle müstesna fırsatlarda olsun, daima açıklıktan kaçınanların karanlık yönlerini görebilseler bari.

Evet 27 Mayıs inkılabı masonlar bakımından da Türk tarihinin yeni bir tekerürü demek oldu.

Bütün kirilerin olanca çirkefliliğiyle bir kere daha ortaya çıktığı şu günde, ocaklarını kurutan Atatürk'lerin, Osmanlı devrindeki kundaklamalarını yılmadan haykıran Karabekir'lerin, gazetesindeki makaleleriyle İzmir'de iç yüzlerini âleme ilân ve ispat eden Mahmut Esat'ların ruhları bir kere daha şâd olmuştur mutlaka...

Yaman AVCI

OLA NOLDU BİZLERE

Her Türk milliyetçisinin mutlaka okuması gereken kitap... Mevcudu bitmeden isteyiniz. Fiyatı 5 lira olan bu kıymetli eser dergimiz okuyucularına yüzde yirmi tenzilatla gönderilir.

İsteme adresi:

F. Cemâl Oğuz Öcal

Öğretmen ve muharrir

Sofular yokuşu No. 20

Eyüp — İSTANBUL

İmtiyaz Sahibi
Taliip Yargılı

İdare Müdürü
Cihat Güngör

ERZURUMUNSESİ

Günlük Siyasi, İktisadi, Ticari, Mesleki Gazete

Yası İşleri
Fili
İdare Eden
Mesul Müdür
N. Ankeviç
Telefon: 2151

Fiati: 15 Kuruş

13 OCAK 1960 ÇARŞAMBA

Yıl: 1—Sayı: 50

MİLLETİN SEVİYESİ

Türk milleti demokrasiye kavuştuktan sonra, kendilerini senelerce halkın üstünde tut-

CHP Müliş Bir Sarsıntı İçerisinde Karadeniz bölgesinde onbinlerce vatandaşın istifa edeceği bildiriliyor

miştir. Bugün öğleden sonra C.H.P. Merkez idare kurulu-

Hakikat

HAKKIN MÜDAFİDİR

EDEBİYEN SANA YOK, İRKİMA YOK, İZMİHLİL M. AKİF

İlimi hür ve faziletli insanların sinesinden Servati dağların bağrından al. Dr M İkbal—

İmtiyaz Sahibi
M. CİHAT GÜNGÖR
Mesul Müdür
CEMİL KÖMÜRCÜ
İdare Md. Balıhaddin Daloğlu
FIATI 15 KURUŞ

13 OCAK 1960 ÇARŞAMBA GÜNLÜK SİYASİ DEMOKRAT GAZETE

Yıl : 3 — Sayı : 861

MİLLETİN SEVİYESİ

Türk milleti demokrasiye kavuştuktan sonra, kendilerini senelerce halkın üstünde tut-

CHP Müliş Bir Sarsıntı İçerisinde Karadeniz bölgesinde onbinlerce vatandaşın istifa edeceği bildiriliyor

miştir. Bugün öğleden sonra C.H.P. Merkez idare kurulu-

İmtiyaz Sahibi
M. BAŞKANLI
Mesul Müdür
HAYATI PÖLTEN
U. İdare Müdürü
MÜRŞER ÖŞÜN

Demokratik İLİCA

13 OCAK
1960
ÇARŞAMBA

Halkın Türkiyenin Gazetesidir

Yıl 2 Günlük Siyasi Demokrat Gazete Sayı 620

MİLLETİN SEVİYESİ

Türk milleti demokrasiye kavuştuktan sonra, kendilerini senelerce halkın üstünde tutmaya alışmış bul-

CHP Müliş Bir Sarsıntı İçerisinde Karadeniz bölgesinde onbinlerce vatandaşın istifa edeceği bildiriliyor

muştur. Bugün öğleden sonra C.H.P. Merkez idare kurulu-

Ankara (Hususi) | tisinde Ankara me | merkezde diğer is-

D.P. iktidarının hangi zihniyetini ele alsanız, altından kirlil ve murdar bir ahlaksızlığın yattığını görürsünüz. Bihassa Türk basını bu on yıllık iktidar zamanında kelimenin tam mânasıyla DEJENERE olmuştur.

Resmî ilân ve menfaat uğruna akı kara, karayı ak göstermek zihniyeti maalesef Babilîden Ana doluya da sirayet etmiş, orada da çeşit çeşit tezahürleriyle karşılıklıdır.

İşte bir örnek ki, halkı ve hükümeti aldatmak uğruna korkunç ve âdi.

Aynı gazete, başka başka isimlerle, hükümetten ilân, halktan hüsnüniyet çalmakta...

Nazım Hikmet Gene Ürüdü

Batı Almanyanın haftalık en büyük siyasî gazetesi olan, Hamburgda münteşir «DIE ZEIT» gazetesi, 22/7/1950 tarihli nüshası kuşe kâğıdına basılmış ilâvesinin birinci sahifesini, Türk inkılabına tahsis etmiştir. Sayın Cemal Gürsel'in İstanbulu ziyaretine ve umumî olarak İstanbulla ait iki resimle süslenmiş olan yazıda Cemal Paşa'nın şakşakçılığa, dalkavukluğa karşı olan hususî antipatisi sitayişkâr bir dille ifade edildikten sonra, söz; inkılâptan sonra Türkiyedeki faaliyetlere ve bu arada Rus yardım tekliflerinin reddedildiğine ve sosyal dâvalara getirilmektedir. Yazının bu kısmında, Nâzım Hikmetle alâkalı olarak verilen haberin, metne sadık kalınarak yapılan tercümesi aynen aşağıdadır:

«12 yıllık mevkufiyeti müteakip 1950 de hapisten çıkarılışından beri Moskovada yaşayan Türk şairi, Stalin mükâfatını kazanmış olan «Politikacı» Nâzım Hikmet, bir Yunanlı gazeteciye beyanat verdi.

Moskovalı Türk şairi, «Bizim Radyo» isimli bir gizli komünist radyosuna verdiği beyanatta, «Emperyalistlere ve Amerikalılara» karşı, sözlü propagandayı genişletmenin kâfi olmadığını ifadeden sonra: «Beylerden, ağalardan, çiftlik sahiplerinden (büyük mâlikâne sahiplerinden!) kendinizi kurtarınız! Kurtulunuz ve istediğiniz şekilde partiler kurunuz! Sosyalist fikirleri gerçekleştirmek için çalışınız» demektedir.

NOT: Garip bir benzerliktir ki bizdeki sosyalist (!) ler de aynı fikri telkine çalışıyorlar.

Bize gelen eserler:

KUR'ANI KERİMDEN AYETLER: Enver Tuncalp'in kit'alar halinde hazırladığı bu güzel eser Hilâl Yayınlarının 15 incisini teşkil etmektedir. 250 Krg. P.K. 448 Ankara adresinden temin edilebilir.

TÜRKİYENİN MAARİF DAVASI: Nurettin Topçunun hazırlayıp Milliyetçi Derneğinin yayınladığı bu eser de 250 Krg. fiatla satışa çıkmıştır. Dergimizden istenebilir.

SOVYET RUSYANIN İKİ TURLU İSLÂM SİYASETİ: Beyhan Alper'in tercüme edip, M. Musa Mahcurun neşrettiği bu eser de Milli Türkistan yayınlarından olup - İstasyon civarı Türkistanlılar mahallesi - Akşehir adresinden istenebilir.

ABDÜLKADİR CEYLANI: Hilâl Yayınlarının 16 cı kitabı. Abdülkadir Akçiçek hazırlamıştır. 150 Krg.

İTİRAZ, ACELE İTİRAZ: Osmançık Cumhuriyet Savcısı İsmet Karadıyının hazırladığı bu eser de 3 lira fiatla satışa çıkmıştır. Müellifinden istenebilir.

ERGENEKON: Buldanda O. Zeki Efeoğlu tarafından neşredilen bu günlük gazeteye de uzun ömürler dileriz.